

יקום השלום בין המדינה הפלסטינית ומדינת ישראל

בירכת עיצאם סרטאווי למועצה הישראלית למען שלום
ישראל-פלסטיני, לרגל מלאת חמש שנים לייסודה.

אל המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני.

לרגל מלאת חמש שנים לייסוד המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני, הריני שולח לכם מיטב ברכותי ואיחולי מקרב-לב.

מאבקכם האמין למען שלום צודק במזרח התיכון, ועוז-ליבכם המת-בטא בהכרתכם ובדרישתכם כי שלום זה יקום רק תוך מימוש זכויותיהם הלאומיות של העם הפלסטיני, בהנהגתו של אש"ף, היקנו לכם את הערכתם של כל אוהבי-השלום בעולם.

אני מודע לכך שהמחיר שהיה עליכם לשלם בגלל עמדותיכם האמין-צות היה כבד, אך זהו גורלם של כל החלוצים ובעלי-החזון, שקורבנותיהם כה חיוניים להתקדמותה הסדירה של ההיסטוריה, ולהתהוותם של סדר חברתי מתקין יותר, ושל דגמים מתקדמים יותר של יחסים בין-לאומיים.

אולם הסבל לא נפל רק בחלקכם. על בני-שיחכם הפלסטיניים היה לשלם מחיר כבד יותר ומכאיב יותר. חיים יקרים אבדו בדרך הקשה וה-ארוכה אל השלום. סעידי המאמי וחברים אחרים הקריבו את חייהם כדי ששני עמינו יוכלו לחיות יחדיו בשלום, זה לצד זה. מי יתן ודוגמות אצ-לות אלה יתנו עידוד לכולנו להמשיך במאבקנו הקשה למען השלום, עד שנשיג את מטרותנו המשותפת, ודגלי-השלום יתנוססו בגאווה מעל ארצנו הקדושה.

למרות שהתקדמותנו יכולה להיראות איטית, עלינו להודות כי לפי קניימיה היסטוריים עשינו כיבדת-דרך ארוכה. הו"ר ערפאת, מכריז עתה כי מיפגשי-השלום הנמשכים והולכים עם נציגי של"י מטרותם היא ליצור עובדות מדיניות חדשות במזרח התיכון, והעולם מקבל זאת כדבר מובן מאליו; זאת משום שהשלום נתפש עתה, הודות למאמצינו המשותפים, כתוצאה שאין למנועה עוד.

מוקדם יותר מכפי שסבורים כל אויבנו, יקום וישרור השלום בין המדינה הפלסטינית ובין מדינת-ישראל ועמיהן.

ברכותי לכם,
עיצאם סרטאווי

31 בדצמבר, 1980.

"לפי הוראה של עראפאת עצמו"

ידיעה של סוכנות-הידיעות הצרפתית מבירות:

מר מחמוד לנדי, הדובר הרישמי של אש"ף, הכריז ביום ג' בבירות כי הנפת דגל פלסטיני באולם פומבי בירושלים היא, "התפתחות חשובה מאוד ורבת-עניין".

בניגוד לחוק הישראלי, הוצג דגל פלסטיני, שהיה משולב בדגל יש-ראלי, ביום ג' באולם פומבי בירושלים, שבו נערך כינוס מטעם "המועצה למען שלום ישראל-פלסטיני", שהונחה על-ידי הגנרל מתי פלד.

בכנס נמסר מסר מטעם מר עיצאם סרטאווי, עוזרו הקרוב של ראש אש"ף, מר יאסר ערפאת.

בפעם הראשונה דיבר מנהיג פלסטיני אחראי על "דו-הקיום בין מדינה פלסטינית ומדינת-ישראל", ראוי לציון כי באותו מסר הכריז מר סרטאווי כי הוא מושוכנע כי "השלום יקום בין שתי המדינות מוקדם יותר מכפי שסבורים אויבינו".

מקור פלסטיני מהימן אמר כי "סביר להניח שמר סרטאווי שיגר מסר זה על פי הוראה של מר ערפאת עצמו."
(ביירות, 13 בינואר 1981)

ממשלת ירדן מברכת

מר עדנאן אבו-עוודה, שר-ההסברה הירדני, הגדיר כ"תופעה חשובה" את העובדה שהדגל הפלסטיני הונף פומבית בירושלים על-ידי ישראלים. בהודעה שמסר לסוכנות-הידיעות הצרפתית, העריך מר אבו-עוודה כי התפתחות זו, "היא בעלת חשיבות, בייחוד מאחר שהיא מראה כי קבוצות ישראליות מסוימות מכירות בזכות הן העם הפלסטיני ובזכויותיו הלאומיות על אדמת פלסטין.

"הדגל הפלסטיני", הוסיף, "הוא סמל של פלסטין ושל מאבק העם הפלסטיני".

חמועצה למען שלום ישראל-פלסטיני, בהנחיית הגנרל הישראלי מתי פלד, חציג את הדגל הפלסטיני במהלך כנס פומבי שהתקיים ביום ג' בערב בירושלים.

(עמאן, 13 בינואר 1981)

הפלסטינית וחלוץ המגעים עם המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני. מאז דלפה, לפני ארבע שנים, הידיעה על מגעיו עם חברי המועצה, נהגו תועמלני המימסד הישראלי לזלזל בו בכל הזדמנות. "מי זה סרטאווי?" נהגו "ערביסטים" ממשלתיים ללגלג בשיחות פנימיות. "סאר" טאווי הוא סוכן למילחמה פסיכולוגית ב"ישראל", טענה הדלפה מטעם אחת ממחיי לקות הממשלה, שפורסמה בהרחבה בכלי-התיקשורת. "זהו עסקן ממדרגה עשירית, שאין לו שום חשיבות", קבעו המומחים הרישמיים.

אנשי המועצה הישראלית ידעו, כמובן, מהו מעמדו ומהי חשיבותו של סרטאווי. אך גם הם לא יכלו להרחיב על כך את הדיבור, כי המגעים היו אמורים להי-שמר בסוד.

בשבועות האחרונים נשבר מעטה הסודיות סביב סרטאווי. אמנם, עוד קודם לכן, בעת הפגישה של ברונו קריסקי ווילי בראנדט עם ערפאת בווינה, נמסר כי סרטאווי הוא שאירגן את הפגישה, ובמשך

אש"ף מנהל מגעים עם מיפגה ישראלית ציונית (של"י), וקבע כי מטרת המגעים היא חובת — "יציקת יסודות פוליטיים במרחב".

למעשה דחה ערפאת את התירוץ — או הטענה — כי המגעים צריכים ליצור פילוג בישראל, והסתמך על החלטות הפרלמנט של אש"ף — המועצה הלאומית.

הסתמכות זו מעניינת במיוחד, ואינה רק תכסיס להשתקת המתנגדים. ערפאת טען כי המועצה החליטה ב-1977 על מגעים עם "כל הכוחות הדמוקרטיים והמתקדמים בישראל". אך למעשה החליטה או המועצה לקיים מגעים עם "כוחות דמוקרטיים ומת-קדמים המתנגדים לציונות" — ניסוח שנתקבל בלחץ אנשי חזית-הסירוב, כפשרה בין מחייבי המגעים ומתנגדיהם.

השמטת שתי המילים האחרונות, יחד עם איזכור מפורש של "של"י הציונית, קבעה עובדה חד-שה: כפעם הראשונה הודיע יו"ר אש"ף ומנהיג פת"ח, האישי בעל

יועץ סרטאווי

"המחיר שהיה עליכם לשלם..."

שנייה הוא גם נראה על מירקע הטלוויזי-יה, לצד ערפאת.

אך בימים האחרונים חלה עלייה מטאו-רית במעמדו הציבורי של סרטאווי הימון של אש"ף, פלסטין אל-תורה ("פלסטין המהפכה"), הקדיש עמוד שלם למאמר של סרטאווי, שבו ניתח את תוכנית מיפגת-העבודה והגדרה כ"תוכ-נית להשמדת-עם". המאמר הועתק במלו-או במוסף השבועי של העיתון. השבועון מאג'ד חורנינג הודיע, בכותרת לראיון של סרטאווי, כי הוא נציגו של יאסר ערפאת באירופה.

בעבר הלא-רחוק היה הד"ר סרטאווי מנודה בחוגים הקיצוניים של אש"ף. הוא הושמץ פומבית, וחיייו היו נתונים בסכנה בשל מגעיו עם אנשי המועצה הישראלית. רק הגנתו הנמרצת של ערפאת עליו, בדלתיים סגורות, הצילה אותו מגירוש מהמועצה הלאומית הפלסטינית. היו ש'תבעו בגלוי להעמידו לדין, על כי הס' כים לקבל את פרס-קריסקי לשלום בי-שותפות עם לובה אליאב הישראלי.

כיום מעידה ערפאת בגדו את שמו של סרטאווי על נס.

מעמדו החדש של סרטאווי בא לידי ביטוי ביום האחרון של 1980. התאריך לא היה מיקרי. כי באותו תאריך עצמו, לפני ארבע שנים, נפגש סרטאווי עם מתי פלד. בעיקבות פגישה זו חובר, בהסכמת סרטאווי, מיסמך שהודיע לרא-שונה בפומבי על קיום דו-שיח בין המו-עצה הישראלית, המגדירה את עצמה כי ציונית, ובין "מנהיג מוסמך של המאבק הפלסטיני".

ההודעה נמסרה לפירסום בארץ, במסגרת-בעיתונאים רבת-משתתפים שחישלה את העולם. אך תוך שעות מעטות באה הכחשה רשמית מבירות. פארוק אל-קדרי, מי ראש המחלקה המדינית של אש"ף ואיש צמרת פת"ח, הכחיש את ה"עניין מכל וכל. הדבר שימח את לב

המנהיגות הבכתי-מערערת במח' נה הפלסטיני, כי מותר לנהל מג' עם מיפגה ישראלית-ציונית, וכי מגעים אלה אכן מתנהלים, באישור המוסד הפרלמנטרי העל-יון של אש"ף.

לא פעם נטען כלפי אש"ף שהוא נוקט עמדות "מתונות" לצורך תעמולה ויחסי-ציבור, כאשר הדברים מושמעים באוזני מדינאים ועיתונאים מערביים. ואילו לקהל המקומי אומרים ראשי אש"ף את ההיפך.

הפעם חוסלה גם טענה זו: ערי-פאת השמיע את הדברים באוזני ביטאון ערבי, בעל אופי לאומי-רדיקלי, המופיע בלבנון, והנקרא עזיזי המוני הפלסטיני-במרחב כוהן, ועזיזי כי המישטרים הערי-כיום, זוהי הודעה לתצרוכת פני-מית, והדבר מכפיח את חשיבות הדברים.

חשיבות זו חורגת בהרבה מן התחום הצר של הכרה בשל"י. יש לו משמעות רעיונית עמוקה. שהרי כל ילד מבין כי דו-שיח עם גוף ציוני יכול להתנהל רק על בסיס של נכונות להכרה במדינת-ישראל.

אם היה למישהו ספק בכך, הרי בא הצעד הבא כעבור תריסר ימים, וקבע זאת בפירוט.

סרטאווי:

תשובה

יה עוד פרט בראיון-הענק של ערי-פאת, שמשך את תשומת-ליבם של המומחים.

כמי הראיון הארוך הזכיר ערי-פאת את שמו של מנהיג פלסטיני אחד מבר: "הו"ר עיצאם סאר-טאווי".

סרטאווי הוא חבר המועצה הלאומית

(המשך בעמוד 40)